

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/563/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712201987
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3712201987.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R. proti odporcovi D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu D., zastúpeného N., o zaplatenie 1.256,32 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. apríla 2015, č.k. 10C/57/2012-74, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 6,56 Eur a upomienky vo výške 3,32 Eur zastavil a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 200,22 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 200,22 Eur od 30.03.2010 do zaplatenia s tým, že odporcovi povolil uvedenú sumu 200,22 Eur spolu s úrokmi z omeškania splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 Eur mesačne, ktoré splátky sú zročné vždy do 15. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka je zročná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich a vo zvyšku návrh zamietol. Súčasne vyslovil, že vedľajší účastník na strane odporcu nemá právo na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy - Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX dňa 23.08.2007 podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je v zmysle § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere a v zmysle § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka aj spotrebiteľskou zmluvou. Nesporným v konaní bolo, že odporcovi zo strany navrhovateľa bol poskytnutý úver v celkovej výške 30.000,- Sk (995,82 Eur), z ktorého odporca zaplatil do rozhodnutia súdu sumu 663 Eur. Okresný súd konštatoval, že zmluva, uzavretá medzi účastníkmi podľa zákona č. 258/2001 Z. z. neobsahuje údaj o úrokoch, ale len údaj o úhrnej splátke zahŕňajúcej splátku istiny a úroku, t. j. neobsahuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy. Preto navrhovateľ nemá právo požadovať úrok, ktorý nebol v zmluve uvedený (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy). Navrhovateľovi prináleží právo na zaplatenie rozdielu medzi čiastkou, ktorú odporcovi poskytol, teda sumy 30.000,- Sk (995,82 Eur) po odpočítaní sumy 663 Eur, ktorú sumu odporca na uvedený úver zaplatil a odpočítaní sumy 132,60 Eur, ktorá suma bola navrhovateľovi priznaná prvým rozsudkom (v tejto časti nebolo podané odvolanie, a preto nadobudol rozsudok v danej časti právoplatnosť). Z týchto dôvodov okresný súd zaviazal odporcu na zaplatenie čiastky 200,22 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne (8,76 % ročne) od 30.03.2010 v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Vo zvyšku, t. j. čo do zaplatenia sumy 913,62 Eur s príslušným úrokom z omeškania, okresný súd návrh zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 - 4, § 517 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1 písm. a), písm. b), § 4 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a), ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. O

trovách konania hlavných účastníkov uviedol, že bolo už právoplatne rozhodnuté skorším rozsudkom. Z dôvodu, že po vyhlásení skoršieho rozsudku do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu, bolo potrebné rozhodnúť aj o trovách tohto účastníka uplatnených vo výške 139,60 Eur. Okresný súd rozhodol o týchto trovách podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajší účastník na strane odporcu nemá právo na náhradu trov konania, a to z dôvodu, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie, alebo bránenie práva na súde (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.06.2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013).

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, a to proti výroku o trovách prvostupňového konania a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách prvostupňového konania zmenil tak, že mu prizná náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 139,60 Eur a súčasne mu prizná i náhradu trov odvolacieho konania vo výške 69,80 Eur. Uviedol, že vo svojom vyjadrení zo dňa 02.04.2015 poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní s tým, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Vytýkal súdu prvého stupňa, že mu nepriznal trovy konania napriek tomu, že ich na bránenie práva odporcu účelne vynaložil s tým, že dôvodil, že článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom v spojení s ust. § 24 a § 25 O.s.p. a má i vedľajší účastník právo dať sa zastúpiť advokátom. Odmietol úvahu súdu, že jeho trovy považuje za neúčelné, nakoľko už samotné tvrdenie o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve, alebo vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom je účelným úkonom a účelným spôsobom bránením práv účastníka. Zdôraznil, že navrhovateľ dlhodobo používa neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, úroky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a sú neprimerane vysoké, ako aj premlčané pohľadávky na celom území Slovenskej republiky. Preto upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve treba považovať za ním vykonaný účelný úkon. Zásadne odmietol názor súdu, že zamietnutie návrhu nebolo pomocou pričinenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na judikatúru - rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/169/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/87/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/193/2012, Krajského súdu Košice, sp. zn. 6Co/204/2012, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7MCdo/4/2010 a ďalšie rozhodnutie Krajského súdu Nitra, sp. zn. 25Co/82/2014, Krajského súdu Trnava, sp. zn. 10Co/185/20136, Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12Co/329/2014, Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 5Co/70/2015. Mal za to, že už vstupom do konania sledoval legitímny cieľ a jeho trovy boli účelne a dostatočne preukázané.

Dňa 07.07.2015 bolo odvolaciemu súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k vyjadreniu žalobcu zo dňa 01.07.2015 (rozsudok súdu prvého stupňa bol vyhlásený dňa 16.04.2015), v ktorom sa vyjadroval k vyjadreniu navrhovateľa vo veci samej a navrhoval, ako má okresný súd vo veci rozhodnúť. Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti - vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania krajským súdom bol len výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V ostatných výrokoch účastníci nenapadli rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním, tieto výroky nadobudli právoplatnosť a krajský súd rozsudok okresného súdu v týchto častiach nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Z obsahu spisu mal krajský súd za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom vo veci samej domáhal proti odporcovi zaplata 1.246,44 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania z titulu zmluvného plnenia z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 995,82 Eur,

ktorý sa odporca zaviazal uhradiť v 72 mesačných splátkach po 26,56 Eur, spolu teda 1.909,44 Eur. Dňa 29.03.2010 navrhovateľ zaslal odporcovi výzvu k zaplateniu celého dlhu vo výške 1.256,32 Eur.

Okresný súd svojím prvým rozsudkom zo dňa 22.06.2012, č.k. 10C/57/2012-42 rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 132,60 Eur s úrokom z omeškania 0,024 % denne z čiastky 132,60 Eur od 30.03.2010 do zaplatenia, v 6 mesačných splátkach po 20 Eur a 7. splátku zaplatí vo výške 12,60 Eur spolu s úrokmi z omeškania, ktoré splátky sú zročné vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka je zročná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i jednej z nich a pod následkom výkonu rozhodnutia, vo zvyšku návrh zamietol. V dôsledku odvolania navrhovateľa v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa svojím uznesením zo dňa 25.09.2014, č.k. 19Co/318/2012-59 v napadnutej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý, považoval za nepreskúmateľný, nakoľko jeho odôvodnenie bolo nielen nedostatočné, ale i zmätočné.

Preskúmaným rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie 6,56 Eur a 3,32 Eur zastavil a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 200,22 Eur s príslušenstvom a vo zvyšku návrh zamietol. Vo veci samej rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Bezprostredne pred prvým rozhodnutím odvolacieho súdu oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov svoj vstup do konania s tým, že pokiaľ do konania vstúpil iný účastník na strane odporcu pred ním, netrvá na vstupe do konania a súčasne oznamuje, že z konania vystupuje. Súhlasil s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a pre prípad, že sa nezúčastní nariadeného pojednávania z dôvodu hospodárnosti konania, ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a žiadal, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, a to i v prípade, že budú nariadené ďalšie pojednávania, žiadal informácie na svoju elektronickú adresu.

Na námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka, vznesenú navrhovateľom, súd prvého stupňa svojím uznesením zo dňa 31.12.2014, č.k. 10C/57/2012-65 pripustil vstup občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Dňa 02.04.2015 vedľajší účastník doručil súdu prvého stupňa vyjadrenie, v ktorom sa vyjadroval k svojmu vedľajšiemu účastníctvu, potrebe súhlasu s jeho vstupom do konania účastníkom, na strane ktorého bude vystupovať, poukazoval na uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 16Co/1542/2014, uznesenie Krajského súdu Trnava, sp. zn. 24Co/594/2014, uznesenie Krajského súdu Košice, sp. zn. 2Co/30/2015, citoval ust. § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 53 ods. 1, § 4 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 5, § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., § 4 ods. 1, 2 ZSÚ, rozhodnutie ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 402/2013-10, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1MCdo/1/2009 a uviedol, že podľa jeho názoru návrh nebol podaný dôvodne v časti úrokov a poplatkov za úver, vzhľadom na skutočnosť, že absentujú obsahové záležitosti zmluvy (konkrétne údaje zo zmluvy neuviedol). Mal za to, že úver je treba považovať za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov s tým, že dlžník má povinnosť splatiť iba úver vo výške skutočne poskytnutých finančných prostriedkov a všetky ostatné požadované úroky a poplatky sú plnením bez právneho dôvodu. Záverom navrhol, aby súd návrh vo výške 995,82 Eur zamietol a zaviazal odporcu na zaplatenie 332,82 Eur, uplatnil si náhradu trov konania vo výške 139,60 Eur. Súčasne súhlasil s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p., ospravedlnil svoju neúčast' z dôvodu hospodárnosti konania na pojednávaní a navrhol, aby súd konal v jeho neprítomnosti, a to i v prípade, že bude nariadené ďalšie pojednávanie. Zároveň žiadal, aby ho súd informoval na jeho e-mailovú adresu.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok konania alebo zodpovednosti za zavinenie, prípadne za náhodu. V danom prípade sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia 1.256,37 Eur s príslušenstvom, úspešný bol v časti o zaplatenie 132,60 Eur s príslušenstvom (č.l. 42) a vo výške 200,22 Eur s príslušenstvom (č.l. 74) a vo zvyšnej časti bol jeho návrh zamietnutý. Obaja účastníci mali tak v konaní úspech len čiastočný.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Pokiaľ v danom prípade súd prvého stupňa na svoje rozhodnutie o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nie je možné jeho rozhodnutiu vytknúť nesprávne právne posúdenie veci.

Naviac, odvolací súd nepovažoval úkony, vykonané vedľajším účastníkom v danej veci, za účelne vynaložené trov konania.

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/9/2013). Odvolací súd dospel k záveru, že trovy konania, uplatnené vedľajším účastníkom na strane odporcu, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, nie sú v danej veci účelne vynaloženými trovami. Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení k návrhu navrhovateľa uviedol len všeobecné, opakovane jeho zástupcom používané frázy, týkajúce sa účelnosti náhrady trov vedľajšieho účastníka, rozsiahle citácie z rozsudkov iných súdov s tým, že vopred ospravedlňoval svoju neúčast' na pojednávaníach a súhlasil s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania. Za tejto situácie vyjadrenie k návrhu, podané vedľajším účastníkom prostredníctvom zástupcu v danej veci, napĺňa charakteristiku tzv. hromadných vecí a javí sa ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. Uvedený záver má za následok konštatovanie neúčelnosti trov vynaložených na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by mal prípadne na ich náhradu právo.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách prvostupňového konania vedľajšieho účastníka považoval za vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 O.s.p. tak, že navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.